

תת"ע 853/03/13 - מדינת ישראל נגד עבד אל והאב אבו ליל

בית משפט השלום לתעבורה בנצרת
תת"ע 853-03-13 מדינת ישראל נ' אבו
ליל
בפני כב' השופטאלכס אחר
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
עבד אל והאב אבו ליל
19 נובמבר 2014

נוכחים:

מטעם המאשימה: עו"ד בוסנינו

מטעם הנאשם: בעצמו וע"י ב"כ עו"ד מוסטפא אבו אחמד

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, בנהיגה ללא רישיון נהיגה, בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: "**פקודת התעבורה**") ובעבירת נהיגה ללא פוליסת ביטוח בתוקף, בניגוד לסעיף 2(א) לפקודת רכב מנועי (נוסח חדש), תש"ל - 1970. הנאשם נעדר כל עבר פלילי או תעבורתי.

טיעוני הצדדים לעונש

2. המאשימה מבקשת להשית על הנאשם מאסר בפועל, שבכפוף לחוות דעת חיובית, מטעם הממונה על עבודות השירות, תסכים כי יבוצע בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, פסילה ארוכה מלקבל רישיון נהיגה, פסילה על תנאי וקנס.

הסנגור מבקש להימנע מהטלת מאסר בפועל, תוך שהוא מדגיש כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה במיוחס לו וחסך זמן שיפוטי יקר. עוד ציין, כי המדובר במעידה חד פעמית. בהתייחס לנסיבותיו האישיות של הנאשם ציין הסניגור, כי המדובר באב למשפחה מרובת ילדים, כולם קטינים שהוא המפרנס היחיד, הסיבה לאי הסרת המחדל הינה מחלת אשתו, כאשר הנאשם מטפל באשתו וסועד אותה. משכך, ביקש הסניגור, להסתפק בענישה

עמוד 1

של פסילת מינימום, כך שיתאפשר לנאשם לרפא את המחדל, ולהסתפק בענישה צופת פני עתיד.

3. הנאשם נפסל מלנהוג מיום 14.07.2014 ועד תום ההליכים.

חומרת העבירה ומתחם הענישה

4. החומרה המיוחסת לעבירת הנהיגה הבלתי מורשית מקורה בכך שהנאשם המבצע אותה נעדר כישורי נהיגה בסיסיים. כתוצאה מכך עלולה התנהגותו להפוך את כלי הרכב לכלי נשק כפי שתואר בע"פ 6492/12 **דיראווי נ' מדינת ישראל** (פורסם ביום 18.11.2012). עם זאת, אין חוק או הלכה פסוקה לפיה כל נאשם הנוהג ללא רישיון נג דינו מאסר מאחורי סורג ובריח.

מעיון בפסיקה בה נדונו נאשמים למאסר על תנאי בלבד, במקרים בהם נהגו ללא רישיון נהיגה ניתן ללמוד, כי בבוא בית המשפט לבחון את המקרה הספציפי המונח לפתחו, בוחן הוא בין השאר: הוצאת רישיון נהיגה מאז ביצוע העבירה, גילו של הנאשם, תסקיר שניתן בעניינו וכדומה. ככל שגורמים אלו שונים, ישתנה גם מקומו של הנאשם על פני מתחם הענישה. כך בתת"ע (ים) 7314-11-12 **מדינת ישראל נ' אלסלע** (פורסם ביום 21.03.2013), הנאשם הציג רישיון נהיגה ובכך הפחית הסיכוי להישנות העבירה, לפיכך נדון למאסר על תנאי. בנ"ב 7521-11-11 **מדינת ישראל נ' חמידה**, נדון הנאשם לחודש עבודות שירות, על אף שתיקן המחדל והוציא רישיון נהיגה וזאת משום שבנוסף לנהיגה לא מורשית הוא גרם לתאונת דרכים (עצמית).

דין והכרעה

5. אקדים ואציין, כי המאשימה עתרה להטלת ענישה מחמירה על הנאשם, זאת מבלי שהצביעה על מתחם ענישה ראוי, כפי שהיא מצווה לעשות על פי תיקון 113 לחוק העונשין. בעניינינו נטען, באופן גורף, בלתי מבוסס וכוללני, כי יש מקום להטיל על הנאשם מאסר בפועל (אשר ירוצה בעבודות שרות). בהעדר הצגת טיעון ענייני לעניין רכיבי הענישה, מתקבלת המסקנה כי המאשימה עצמה אינה סבורה שרכיב ענישה זה הינו מתאים למקרה דנן, מבלי להקל, כמובן, ראש בחומרתו לכשעצמו.

יוער, כי במקרים דומים רבים, שנדונו לפני, המאשימה אינה מגלה אחידות בטיעוניה לעניין הענישה בעבירות כדוגמת העבירות מושא כתב אישום זה, כך שהטיעונים לעונש הינם בהתאם לזהות ב"כ המאשימה שמופיע בבית המשפט במועד בו נדון התיק. ברי שלא זו הייתה כוונת המחוקק במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, ועל כן לא מצאתי כי ראוי בעניינינו להטיל מאסר בפועל.

6. לאחר ששקלתי את מכלול הנתונים שלפני, היות העבירה עבירה ראשונה מסוגה לנאשם והפנמת חומרתה, היותו של הנאשם מטופל באישה חולה במחלה קשה (נ/1) ואב לילדים קטינים; ומנגד, אי הוצאת רישיון נהיגה עד למועד מתן גזר הדין, כך שהמסוכנות הנשקפת מהנאשם טרם חלפה, מצאתי כי בנסיבות עניין זה יש להימנע מהטלת מאסר בפועל, ולהטיל על הנאשם, בין היתר, ענישה הצופה פני

עתיד, לצד פסילה משמעותית.

לאור האמור, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור על עבירה של נהיגה בזמן פסילה ו/או נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף מעל שנתיים.**
- ב. פסילה בפועל - הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 8 חודשים החל מיום 14.07.2014.**
- ג. פסילה על תנאי - הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה וזאת לתקופה של 6 חודשים וזאת למשך 3 שנים. והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור אותן עבירות שעליהן הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 ויורשע בגינה.**
- ד. קנס - קנס בסך 1,500 ש"ח או מאסר למשך 15 יום תחתיו; הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם ועד ולא יאוחר מיום 18/12/2014 ובכל 18 לחודש עוקב שלאחריו. במידה ותשלום כלשהו לא ישולם במועדו, תעמוד מלוא יתרת הקנס לפרעון מיידי בניכוי התשלומים ששולמו בפועל.**

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

אני מורה על ביטול הדין הקבוע ליום 06/01/2015, וכן על ביטול צו ההבאה אשר הוצא בהתאם להחלטתי מיום 12/11/2014.

המזכירות תדאג לפעול לביטול צו ההבאה מול הגורם הרלוונטי במשטרת ישראל.

ניתנה והודעה היום כ"ו חשוון תשע"ה, 19/11/2014 במעמד הנוכחים.

אלכס אחר, שופט

